

КРЕДИТНО-МОДУЛЬНА СИСТЕМА ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ ЯК ФАКТОР

ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ САМООСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТА

Н. І. Питецька

Харківський національний медичний університет

Вступ. Характерною рисою сучасного етапу розвитку клінічної медицини є постійне зростання ролі лабораторної діагностики. Ступінь розвитку лабораторної служби стає першочерговим рейтинговим критерієм. Однак результати лабораторних досліджень мають дійсну цінність лише при їх цілеспрямованому призначенні й коректній оцінці результатів відповідно до клінічних даних.

Основна частина. З 2014 року на кафедрі пропедевтики внутрішньої медицини №1, основ біоетики та біобезпеки ХНМУ проводиться навчання студентів з дисципліни «Клінічна оцінка лабораторних досліджень» за спеціальністю «Лабораторна діагностика» (кваліфікаційний напрямок – магістр). Організація навчального процесу здійснюється за кредитно-модульною системою відповідно до вимог Болонського процесу. Кредитно-модульна система – це модель організації навчального процесу, яка ґрунтується на поєднанні модульних технологій навчання й залікових освітніх одиниць. При цьому весь навчальний матеріал освітньо професійної програми й окремих дисциплін розподіляється на окремі змістові модулі, пов'язані структурно-логічною схемою підготовки. Кредитна система, що акумулює оцінки знань, дає можливість урахувати всі досягнення студента в процесі навчання [1, 2]. Модульна побудова програми навчання суттєво відрізняється від традиційних навчальних робочих програм. Від 30 до 60% навчальних годин відводиться для самостійної роботи студентів (СРС) під керівництвом викладача або без нього. Так, у структурованому плані вивчення дисципліни «Клінічна оцінка лабораторних досліджень» на аудиторне навантаження відводиться 44 години (54%), на СРС – 37 годин (46%). Якщо в традиційній організації навчання викладач виступає як

транслятор готових знань і вмінь, то в кредитно-модульній системі викладач – організатор пізнавально-розумової діяльності студента. Чітка регламентація як аудиторної, так і самостійної частини засвоєння матеріалу звільнює викладача від чисто інформаційних функцій. На жаль, студенти недостатньо володіють вмінням самоосвітньої праці, що, можливо, обумовлено низьким контролем даного аспекту педагогічної діяльності ще на шкільному етапі навчання. Саме самостійність розвиває в студента здатність глибше міркувати, шукати шляхи вирішення проблем. Тому викладач вузу повинен пропагувати ідеї постійного творчого оновлення, розвиток і вдосконалення кожного студента, а також допомагати йому організувати своє навчання впродовж усього активного життя (lifelong learning)[3].

Висновки. Впровадження кредитно-модульної системи навчання обумовило появу нових вимог до студентів, що сприяє технологічному забезпеченню змістовності навчання, організації самостійної підготовки студентів, яка повинна не тільки контролюватись, але й перевірятись та оцінюватись. Обов'язок викладача – підвищення рівня сформованості навичок студентів до самоосвітньої діяльності.

Література

1. Вища освіта України і Болонський процес: навч. посібник / За ред. В.Г. Кременя. – Тернопіль: навчальна книга, 2004. – 384 с.
2. Фурман А. Стратегія та сучасні тенденції розвитку університетської освіти в контексті європейського простору вищої освіти / А. Фурман // Освіта і управління. – 2010. №1. – С.45-52.
3. Болонський процес навчання впродовж життя / М.Ф. Степко, Б.В. Клименко, Л.Л. Товажнянський: монографія. – Х.: НТУ ХТІ. – 2004. – 112 с.